

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI. ZATURDAG den 19den MEI, 1828. N. 19

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 9den Mei 1828.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 21 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

DE Edele Heeren G VOS J. Z. en B A. CANCRYN, Weesmeesteren dezes Eilands, als bÿ appointement van den Weled. Achtbare Raad van Policie dato 31 Julÿ 1827 aangesteld als Redders en Vereffenaars van den Boedel en Nalatenschap van wÿlen C. L. PARKER, alhier gewoond en overleden, voornemens zÿnde gemelden Boedel tot finale lequiditeit te brengen,

Doen door mÿ ondergeteekende Deurwaarder en Gerechts Bode

DAGVAARDEN

Alle en een iegelÿk die vermenen mogten eenig recht van preferentie tegen gemelden Boedel te hebben, dezelven met alle de verificatien van dien tegen Maandag den 26sten dezer voor den Edele Achtbare Raad van Civile en Criminele Justitie alhier ter rolle van Commissarissen uit denzelven te komen institueren, aldaar te disputeren en te dienen van deductie des verkiezende.

DAGVAARDENDE VOORTS

Alle de Concurente Crediteuren alhier zoo in privé als in qualiteit, om des begerende zoodanige actien van præferentie als ten dien dage mogte worden geinstitueerd rechtens te komen betwisten ofte daarin te acquieseren alles sub pœne als naar rechten.

Curaçao den 6den Mei 1828.
TH. D. KOCK,
Deurw. en Ger. Bode.

NB. Aangezien den 26sten dezer Feestdag is, zal deze post op den eersten Maandag in Junÿ aanstaande dienen.

Uit de Constitutionnel *van Parÿs van den 15den Maart.*

Proclamatie van den President van Griekenland.

Egine, Februarÿ 10.

"Zoo God met ons is, is niemand tegen ons.

"Eindelÿk bevind ik my midden onder U; ik zeg dank aan den Allerhoogste.

"Het levendige genoegen waarmede gÿ mÿ ontvangen hebt, het vertrouwen hetwelke gÿ in mÿ stelt, treffen diep mÿn hart. Het oogenblik is nog niet daar om al mÿne gehechtheid en mÿne erkentelÿkheid geheel aan den dag te leggen; maar ik hoop welhaast U van dezelven te overtuigen, zoodra dat uwe vertegenwoordigers wettiglyk in eene nationale vergadering zullen bÿeengekomen zÿn en mÿne mededeelingen vernomen hebben.

"Dan zult gÿ bemerken dat het eenige doelwit mÿner reize en mÿner pogingen, sedert de laatste maand Mei, geweest is, om ons dierbaar vaderland te helpen uit dezen ongelukkigen toestand verlaten gelÿk het zich thans bevindt, om zonder verder verwyl hetzelve te doen genieten die voordeelen welken aan hetzelve beloofd worden in het additionele artikel van het traktaat op den 6den Julÿ ll. te Londen gesloten; en hetzelve geregelijke bronnen te openen, van wege al de mogendheden die het gemeld traktaat onderteekend hebben.

"De plegtigheden van den 24sten dezer zyn ter eere van uwe vlag en ter instelling van uw nieuw gouvernement geschied. Zy moeten ons doen zien dat het oogmerk nog niet bereikt is; maar het zal bereikt worden, zoodra het inwendige gouvernement, gesterkt door de wetten, U kan verlossen uit de vreezelyke regeringloosheid en U allengskens tot uwen nationalen en staatkundigen oorsprong terug brengen.

"Het is dan eerst dat gy aan de geallieerde souvereinen de verschuldigde panden kunt geven, op dat zy niet meer twyfelen aan de middelen welke gy genomen hebt om het gelukzalige doel te bereiken, hetwelk het traktaat van den 6den July heeft doen geboren worden en hetwelk ten gevolge had den heugchelyken dag van den 20sten October.

"Vóór dat oogenblik hebt gy geen regt te hopen op eenige bystand, welken ik voor U verworven heb, noch op iets dat strekken kan ter daarstelling van goede order in uwe binnenlandsche aangelegenheden of om uwe reputatie van buiten te behouden.

"Het doet my innerlyk leed dat de nationale vergadering van Trézène niet instaat was aan den Senaat genoegzame middelen te verschaffen, om hare onafhankelykheid te vestigen.

"Het is niet mogelyk eene nationale vergadering vóór de maand April byeen te roepen; maar intusschen tyd, kan de tegenwoordige crisis al onze verwachtingen verydelen en U de vruchten doen ontberen van de groote opofferingen welken gy gedaan hebt in uwen geheiligden worstelstryd, een stryd, welken gy gestreden hebt met even zoo vele dapperheid als volharding.

"Overtuigd zynde dat gy vuriglyk wenscht om de vruchten dier offerhanden te plukken en de inzigten der verbondene mogendheden te verwezenlyken, zoo mede het belang waarmede de Kristen wereld U vereert, heb ik gebruik gemaakt van het eenige middel hetwelk in myn vermogen was, door de nationale vergadering op den 1sten April te doen byeen komen en daar tot dien tyd een provisioneel gouvernement aantenemen, gevestigd op de gronden der akten van Epidaure, Astre en Trézéne.

"Ik heb dit soort van gouvernement verkozen na den senaat en degenen onder U, wiens ervarenheid ik ken, geraadpleegd te hebben. Ik zal hunnen bystand genieten alsmede diens der mannen, die, door de stemmen der provintie van den staat, zich reeds verheven hebben tot de eerwaardige posten van vertegenwoordigers der natie. Door zich met my te vereenigen, zullen zy in myne werkzaamheden en myne verantwoordelykheid deelen. De nationale vergadering zal daarover oordeelen.

"Myn gansche leven, de publieke loopbaan die ik sedert dertig jaren doorloopen heb, de gunst die ik verworven heb in verscheidene landen van Europa, voorspellen U dat het eenig doel van myn besluit is, om U onder het schild der wetten te brengen en U te behoeden van de noodlottige gevolgen eener willekeurige regering.

De Gouverneur,
J. A. CAPO D'ISTRIAS.

Egina, 2den Feb. 1828.

Vervolgens heeft de President van Griekenland een provisioneel gouvernement daargesteld, onder de benaming van Panhellenium, bestaande uit 27 leden. Deze organisatie zal zoo lang bestaan tot dat de nationale vergadering op den 1sten April zal plaats gehad hebben.

Nalezingen van de Constitutionnel *van Parys.*

Deze nieuwspapieren deelen een berigt mede, wegens eene aardbeving welke onlangs in de zuidelÿke provintien der Nederlanden heeft plaats gehad. Behalven het instorten van eenige schoorsteenen zÿn er hier en daar kleine ongelukken voorgevallen. De schokken waren genoegzaam hevig, zoodanig dat de kroonen in de kerken heen en weer slingerden.

De berigten uit Neerlands Indiën zÿn niet van jonge dagteekeningen, zoo dat wÿ niet weten, welke de uitslag geweest is, der onderhandelingen tegen de opstandelingen onder Djepo Negoro.

Er zÿn onlangs 70 kinderen van Ambtenaren, welken door den kommissaris van Oost Indien, uit derzelver posten afgezet zÿn, uit Batavia te Amsterdam aangekomen.

Men heeft thans te weten gekregen, welken de geheime instructien waren, die admiraal Codrington had, om tegen de Turken te handelen. Het gebeurde te Navarino heeft hevige debatten in het Parlement doen ontstaan tegen de handelwÿze van admiraal Codrington, om dat men niet wist, welke zÿne geheime instructien waren; want de admiraliteit heeft den admiraal geene andere dan dubbelzinnige uiteenloopende orders mede gegeven, zoo dat men de schuld, wanneer dit geval van Navarino slecht mogt afloopen, op zÿne rekening kon brengen. Doch de admiraal is voorzigtig geweest en heeft gehandeld op stellige bevelen. Ten gevolge van deze debatten heeft men den ouden admiraal J. Gore naar admiraal Codrington afgevaardigd ten einde van hem te vernemen, welke orders hÿ mogte gehad hebben, om zoo vÿandelÿk en geweldadig tegen eene aloude bevriende mogendheid te handelen. Toen haalde de admiraal Codrington, zÿne orders voor den dag en bewees dat hÿ op hoog bevel gehandeld had. Hÿ had namelÿk een brief van de admiraliteit onder denwelken een postscriptum stond, geteekend door den Hertog van Clarence, hoog admiraal van Engeland, waarin hÿ gelast wordt, om, wanneer de Turken naar geene reden wilden luisteren hen dan gevoelig tot rede te brengen.

Syrie wordt aan den Pacha van Egypte beloofd.—De Groote Heer heeft aan den Pacha van Egÿpte beloofd hem het Pachelaat of bestuur van Sÿrie te zullen geven ten einde hem in zÿne verdere ondernemingen tegen de Grieken aantemoedigen. De Pacha zoude anders het bestuur over Griekenland gekregen hebben, wanneer hÿ dat land aan zich had onderworpen, doch dit is mislukt, door de bemiddeling der verbondene mogendheden; daarom moet hÿ iets anders krÿgen voor zÿne moeite en onkosten in den oorlog tegen de Grieken.— De Groote Heer is mild in zÿne belofte: zoo ook had hÿ den Pacha beloofd om Arabie met Egÿpte te vereenigen, voor de door hem gegeven onderstand, ter bemagtiging van dat land, waar de Wechabiten tegen de Porte in opstand waren. Onze lezers zullen weten dat de Pacha door zÿnen zoon Arabie onder het ÿzeren juk der Ottomanische Porte terug gebragt heeft. Gelukkiglyk voor het menschdom, dat de Pacha niet zoo voorspoedig geweest is in zyne ondernemingen tegen Griekenland als tegen Arabie, anders zoude de Groote Heer aangemoedigd worden telkens den Pacha nieuwe Pachelaten te belooven, ten einde hem meer domeinen aantewinnen, doch de ervarenis met de Grieken zal den Pacha tegen verdere ondernemingen afschrikken.

Verscheidene benden Azianen zÿn te Konstantinopolen aangekomen om tegen de Kristenen te velde te trekken. Deze zÿn rawe ongedisciplineerde menschen, welke niets kunnen uitvoeren tegen beschaafde en welgeoefende troepen der Kristenen; en die reeds vele wanorders hebben bedreven.

Men weet niet stellig waarom de Armeniers ten getalle van omtrent 40,000 uit Konstantinopolen gebannen zÿn, doch men vermoedt en naar alle waarschÿnelÿkheid,

om dat zÿ de Russen geholpen hebben in den oorlog tegen de Persen. Dit volk belÿdt het kristendom en is byna van dezelfsgodsdienst als de Grieken, alleen dat zÿ andere Patriarchen hebben. Zÿ hebben tot gidsen en leidslieden van de Russen gediend in den oorlog tegen de Persen en hebben gemaakt dat overal waar de Russen kwamen, dat zÿ goed ontvangen werden; voor welke dienstbetooningen de keizer Nicholaas hen onder zÿne bescherming genomen heeft, bÿ het vrede traktaat met Persien.

Het kasteel van Scio is nog niet over. Generaal Church en Kolonel Fabvier gaan langzaam voort in hunne krygs operatien tegen de Turken. Zÿ zyn slecht voorzien van krÿgsbehoeften en levensmiddelen en dat gene wat zÿ ontvangen, wordt hen door de vrienden der Grieken in Europa toegezonden; want de Grieken zelven brengen niets toe tot hunnen onderstand, zelfs het fregat de Hellas wordt door de Grieken vrienden onderhouden. Men zal moeite hebben om het kasteel van Scio te bemagtigen, aangezien hetzelve digt by de kust van Azia gelegen is en gemakkelÿk door kleine vaartuigen met mond en krÿgsbehoeften kan voorzien worden. De onderneming van generaal Church tegen Missolonghi is wegens geld gebrek gestaakt geworden.

De Groote Heer heeft de Bosphorus open gezet voor de vaartuigen van de Vereenigde Staten van Noord Amerika. Men weet dat de Amerikanen langen tÿd te voren getracht hebben, vrÿe vaart te erlangen op de Zwarte Zee, en dat Engeland zich altÿd hiertegen verzet heeft, doch daar het Engelsche gouvernement zich met de Grieksche zaken bemoeid en vÿandiglÿk tegen de Porte gehandeld heeft, dacht de Sultan gelegenheid gevonden te hebben om hem te straffen, door aan de Noord Amerikanen de vaart op de Zwarte Zee te verlenen. De Amerikanen hebben echter deze vergunning niet dan op de volgende voorwaarden gekregen, namelÿk dat zÿ de Porte met schepen, krÿgsbehoeften en levensmiddelen zouden voorzien in den oorlog welke zÿ voornemens is tegen de geallieerde mogendheden te gaan voeren.— Dit voorstel is echter door de konsul der Noord Amerikaansche Staten nog niet aangenomen, aangezien hÿ over zoo eene gewigtige zaak niet eigendunkelÿk mag beslissen, zonder vooraf het gevoelen van zÿn gouvernement daarover vernomen te hebben.

De beroemde Dupin heeft hevig uitgevaard in de Kamer der Gedeputeerden tegen het gedrag van den Admiraal de Rigny. Hÿ heeft hem beschuldigd van nalatigheid dat hÿ het werk der verlossing van Griekenland gebrekkig gelaten heeft, want terwÿl dat het traktaat van den 6den July nog bestaat, heeft hÿ toegelaten dat er 6000 Grieken als slaven naar Alexandrie vervoerd zÿn geworden.

Er worden te Toulon vele uitrustingen van schepen gemaakt, bestemd, zoo men zegt, om naar de Middellandsche zee, tegen de Turken te vertrekken.

De liberalen zÿn zeer tevreden over het nieuwe ministerie. Dit en het voorgaande artikel wordt door den kapitein van de Fransche brik l'Eclair die ons de *Constitutionel* ter leen bezorgd heeft, bevestigd.

De liberalen trachten thans bÿ deze verandering van het ministerie de Jezuiten uit het rÿk te bannen, doch de geestelÿken aan den anderen kant wenden alle pogingen aan, om hen daar te houden. Zÿ hebben tot dat einde een circulair aan de gemeentens gezonden, waarin deze aangemaand worden om hare gebeden aan den Heiligen Ignatius de Loyola (de Insteller der Orde van de Jezuiten) en aan het hart van de heilige maagd, optedragen, op dat zÿ derzelver pogingen en invloed mogen aanwenden tot het instand houden der Jezuiten in Frankrÿk.

Wÿ lezen verder dat in de laatste vÿf maanden der blokkade van de Fransche schepen vóór Algiers er niet meer dan één kaper uit de haven ontsnapt is, terwÿl de blokkade den geheelen winter is volgehouden. Ook moet men veronderstellen, dat het volk van Algiers de blokkade reeds moede wordt, want Algiers is eene groote stad, opgepropt met inwoners, welken allen van den handel moeten bestaan; en wat kan het magtige en volkryke Frankrÿk scheelen eenige fregatten en brikken te bemannen en te bekostigen om Algiers te blokkeren en de roofzuchtige Algerÿnen tot rede te brengen en te straffen; en het is eene oeffening voor de Fransche marine.

Eene Dublinsche Courant meldt dat de Koning van Engeland thans aan de Waterzucht ziek ligt en zoo erg dat niet alleen de uiterlÿke deelen, maar zelfs de edele deelen reeds aangetast zÿn. Latere berigten melden echter dat Z. M. niet zoo gevaarlÿk ziek is.

De Hertog van Brunswÿk die met zÿnen oom den Koning van Engeland in onmin is, was naar Weenen vertrokken om de hulp van Metternich tegen zÿnen oom interoepen. Nu verhaalt men dat hÿ Roomsch, is geworden; doch men weet niet of hÿ daartoe door Metternich is overgehaald geworden of dat hÿ uit staatkunde dien stap gedaan heeft.

De ongelukkige toestand van Spanje.— Het moet elk weldenkend mensch ter harte gaan, te vernemen hoedanig dat een schoon land als Spanje door onheilen, veroorzaakt wegens priester dwang en despotismus geteisterd wordt. Thans heerschen in Spanje de regeringloosheid, de Carliste of de Apostolische roovers bende, de kinderziekte, eene aanstekende koorts, de hongersnood, waaraan honderde menschen omkomen; en tot overmaat van ongeluk ontsnapt bÿna geen vaartuig uit de havens van Spanje of het wordt door de Columbiaansche kapers ingepalmd. En in plaats dat Ferdinand zich bezig houdt om de orde en rust in zÿn land te herstellen, droomt hÿ gedurig om expeditien ter verovering van Zuid Amerika uitterusten.

De koning van Spanje ligt ziek te Barcelona; aldaar zÿnde is de Russische ambassadeur bÿ hem gegaan, om betaling te eisschen van vier fregatten welke de keizer Alexander aan hem, eenige jaren geleden geleverd had. Een ongeluk komt nooit alleen: thans in den deerniswaardigen toestand van de finantien van Spanje, komt men nog voor betaling op haar dringen. Frankrÿk zal ook eerst daags, zoo zulks niet reeds geschied is, de betalingen, wegens de onkosten van onderhoud, voor de Fransche troepen, vorderen.

In al deze droevige omstandigheden heeft men een deficit gevonden in het weduwe en wezen fonds van 600,000 harde piasters. De Directeur van dit fonds en nog dertig andere Intendenten, welke in dezen diefstal medepligtig geweest waren, zÿn uit hunne posten afgezet geworden.

Een priester die door zÿne strenge levenswÿze voor zeer heilig en vroom gehouden werd, en zoo men zeide gekannoniseerd zoude geworden zÿn, heeft eindelÿk nogmaals aan de wereld getoond dat men onder den mantel van Godsdienst veel kwaad kan stichten. Deze schÿnheilige heeft, gelÿk de berigten ons verhalen, sedert lange jaren, gestolen goud en zilver werk en juweelen te Madrid verkocht. Hÿ was de heeler van al het geen, door de Apostolische benden geroofd en geplunderd werd.

Don Miguel is, zoo als wÿ reeds gemeld hebben te Lissabon aangekomen, om het bewind van de regering overtenemen. Hÿ heeft zich maar eens aan het volk vertoond, aangezien men bÿ zÿne verschÿning in het publiek de kreet gehoven heeft van *leve de absolute Koning*; zoo heeft hÿ besloten om zich niet weder aan het volk te vertoonen, tot dat de geest der partÿen bedaard en de order geheel hersteld is, op dat er geene kreet van oproer gehoven worde.

Tahir Pacha zoude met een eskader van 2 linie schepen en twee fregatten van Chesme met troepen aan boord naar Scio vertrekken, om dat kasteel te ontzetten, doch gelukkiglÿk heeft Admiraal de Rigny met deszelfs fregat en nog een Russisch fregat hem het uitzeilen belet, op dat er geen tweede moord op Scio zoude plaats hebben.

Curaçao den 9den Mei 1828.

De Kwartiermeester der Schuttery waarschouwt by deze al de genen dewelke Contributie tot instandhouding der Schuttery tot ultimo December 1827 verschuldigd zÿn, dat by wanbetaling der gemelde Contributie binnen den tÿd van acht dagen van heden af te rekenen, de geregtelyke invordering daarvan als dan voor het Achtbare Collegie van Kleine Zaken geschieden zal.

Lÿst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

Pedro Biade	Alexande Megi
Tomas de Lima	Maria Ohyna Thomas
Louis A. Marzol	Nathan Ellis Crane
Marta Elisabeth Philips	A Mattey
Henry Price	Pedro C. Pineiro
B Esther van Praag	Maria Dorothea de Lay
Jayme Torres	Sebel Lareyna
M H Naar	James Whyte
Antonio Suris	Marta Elisabeth Kuhlman
Isabel Moron	Pelippa Pixotte
José Antonio Cordir	Sara Gysberta Kuhlman
Maria A. Carlo	Joseph Thompson
Catharina Danies	J Everaarts
Isaac Abraham Delima	Andres Levil
Cornelio Buurmesties	

Curaçao den 9den Mei 1828.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEI.

5.	golet Overste von Scholten, Krög,	St. Thomas
	—— Dos Amigos, Martines,	Coro
6.	—— Dolorita, Barros,	Rio-de-la-Hacha
	—— Anna, Conant,	St. Eustatius
8.	—— Twee Broeders, Apitez,	Coro
	—— Calipso, Tobensar,	Aruba

UITGEKLAARD—MEI.

5. brik L'Eclair, Toujaque,
6. golet Overste von Scholten, Krög,
7. faluche Union Filantropica, Montero,
8. golet Twee Broeders, Apitez,
9. bark Dandy, La Roche,
golet Generaal van den Bosch, La Roche,
—— Maria, Sicard,
—— Gran Maria, Casseres,

Gisteren den 9den dezer werd de verjaring des geboorte dags van H. K. H. de Princes Wilhelmina Frederika Louisa Marianna, op de gebruikelÿke wÿze in deze kolonie gevierd. Bÿ deze gelegenheid werd aan 34, zoo onderofficieren als mindere rangen tot het garnizoen alhier behoorende de bronzen medaille, voor trouwe dienst gedurende den tÿd van 12 jaren, uitgereikt, waarbÿ nog eene gratificatie van Zes Gulden aan de zoodanigen in de termen vallende, gevoegd werd. Het garnisoen trok tot dat einde des morgens te 9 ure op in parade binnen het Fort Amsterdam, alwaar hetzelve door Zÿn Hoog Edel Gestrengen den Heer Directeur ad-interim in oogenschouw genomen werd, waarna de hierboven gemelde militairen de aan hun toegekende bronzen medaille uit de handen van Zÿn Hoog Edel Gestrengen met eene allezins gepaste aanspraak ontvingen.

COLUMBIA.

Op den 6den April laatstleden is in de stad Ocaña, de Groote Conventie van Columbia geinstalleerd geworden, met 64 gedeputeerden welke met de door de wet vereischte hoedanigheden zÿn bekleed geweest en negen gedeputeerden zÿn afgekeurd om dat zÿ niet behoorlÿk gekwalificeerd waren.

Men heeft tot President gekozen den Heer José Maria del Castillo gewezen Secretaris bÿ de uitvoerende magt en tot Vice President de Heer Navarte, Fiskaal bÿ het hooge geregtshof te Caracas.

De President Bolivar kwam met zÿn Secretaris, generaal Soublet, naar Venezuela, doch ging naar Carthagena, aangezien de rust in Venezuela heerscht. Hÿ heeft eene aanspraak gedaan in de zitting der Groote Conventie, van welke men met veel lof gewaagd.

In het departement van Magdalena zÿn, sedert den 15den April, de reglementen van tol belastingen op den in en uitvoer, welke in Venezuela in vigeur zÿn, aldaar met eenige modificatien in werking gebragt. Men heeft tevens in dat departement volgens dekreet van den President Bolivar sterke danken geestanqueerd.

Wÿ hebben al het bovengemelde vernomen bÿ de aankomst op den 6den dezer van de schoener Dolorita.

UITTREKSELS UIT ST. THOMAS NIEUWSPAPIEREN.

St. Thomas, April 23.

"De vloot van Ibrahim Pacha, is te Alexandrie van Navarino aangekomen, met 20,000 man aanboord, er onder begrepen 6000 Grieksche slaven, en 4000 invaliden. De vloot bestaat uit de volgende vaartuigen: vier fregatten, acht brikken, vier kotters en verscheidene transportschepen.—Een linie schip en twee fregatten welke van de vloot in eenen storm afgedwaald zyn, worden tevens te Alexandrie verwacht."

Men weet, volgens berigten, hoe verschrikkelyk de schepen van Ibrahim Pacha, in het gevecht te Navarino, gehavend waren. Ibrahim heeft dezelven zoo veel mogelyk was, doen herstellen om zyne van gebrek omkomende manschappen overtebrengen. Zy waren genoegzaam in staat om den overtogt naar Alexandrie uittehouden, doch er moest geen ongeval van storm of zwaar weder by komen, gelyk ongelukkiglyk heeft plaats gehad, want gedurende den overtogt, kreeg de vloot zwaar weder, zoo dat een linie schip en twee fregatten verdwenen zyn en als nog te Alexandrie verwacht worden.

"Een schrikkelyk ongeval heeft op den 26sten February ll. te Londen plaats gehad. De Brunswyk Teater is gedurende eene vertooning ingestort, waardoor vele personen het leven verloren hebben en een groot getal gekwetst zyn geworden. Eenige nachten te voren waren er 3000 personen in het huis verzameld."

Parys, Maart 5.—"Men heeft bekend gemaakt het vertrek naar de Morea van verscheidene regementen voetvolk en ruitery onder het bevel van generaal Loverdo, een Griek van geboorte. Verders verhaalt men dat er verdedigings toebereidselen gemaakt worden te Konstantinopolen.

"Het geen wy bevestigen kunnen is, dat de volmaakste eensgezindheid onder de drie mogendheden heerscht, ten opzigte van het traktaat van Londen, en dat de twee andere mogendheden overeenstemming met Rusland, Engeland en Frankryk zullen handelen. De minister van buitenlandsche zaken, zoude deze verzekering in de geheime zitting der kamer gegeven hebben."

LONDEN.

den 2den Maart.

"De aangelegenheden met Turkye hebben thans de vorm van eene geregelde oorlogs verklaring door de Porte, aangenomen, niet alleen tegen de drie verbondene mogendheden, maar tegen de gansche Kristenwereld, welke zy voorstelt als zynde thans, en is sedert eenigen tyd geleden geweest in eene zamenspanning ter vernieling van al de belyders van de Mahomedaansche Godsdienst."

Men maakt de volgende aanmerking op deze verklaring van de Porte: dat deze ophef van de Porte strekken moest om de Turken optewekken, die zonder buitengewone stimulus, niet geneigd zullen zyn tegen zoodanige vreesselyke rebellen te vechten; en natuurlyk moet de Porte tegen deze algemeene vyandschap al hare magt te voorschyn brengen. De Propheet was in levens tyd geen slecht soldaat, maar dit zal haar weinig helpen, want religie oorlogen zyn gelukkiglyk buiten den tyd.

"Men zegt dat de Heer Stratford Canning eenige zeer gewigtige en belangryke depechen van Sir Edward Codrington medegebragt heeft. Zy zyn gedagteekend den 14den en ontvangen door den Lord Hoog Admiraal. Sir Edward heeft, benevens zyne gevoelens en een zeer voldoenend uitvoerig verhaal van daadzaken, eene groote correspondentie van den Russischen Admiraal Graaf Heyden gezonden, welke de staatkunde van Rusland in een gunstiger daglicht stelt dan men verwacht heeft. In deze correspondentie van Graaf Heyden wordt de argwaan wegens de voornemens welke men van Rusland gedacht heeft, weggenomen; en terzelver tyd blykt dat de door Rusland te nemen maatregels den oorlog spoedig en met weinig of geen bloedvergieten zullen eindigen. Dat is, ingeval dat de Porte mogt weigeren om aan de vorderingen van de verbondene mogendheden gehoor te verleenen, de uiteindens van de Hellespont geblokkeerd zullen worden. In den steeds onbezorgden en thans uitgeputten toestand van het Turksche ryk, is het naauwelyks mogelyk dat Konstantinopolen voor eenig langen tyd kan uithouden zonder van buiten voorzien te worden; en de toevoer van Roumelie zal in dit jaargety reeds byna verteerd zyn.

den 3den Maart.

"De buitenlandsche berigten van de week zyn van meer dan gewoon belang geweest. In de Duitsche nieuwspapieren is er eene oorlogs verklaring van de Porte tegen Rusland en de verdere mogendheden, welke in het gevecht van Navarino deel genomen hebben, verschenen. Dezelve is geschreven in eenen styl van Oostersche pogchery en is niet anders dan een *brutum fulmen*. Het zal een uitgebluschte donderslag zyn, ten zy opgewarmd in eene nieuwe hitte, door de hartstogten van partyen tegen dewelke dezelve gerigt is. Er is geen gevaar in dit Manifest behalve de vrees dat hetzelve Rusland in een offensief oorlog tegen Turkye mogt aanhitsen. De Ottomanische Porte is zelve te zwak en verachtelyk om zelfs een voorbygaand alarm te verwekken; maar de vrees is, dat Rusland, beledigd en verbitterd door nieuwe tergingen, vyandelykheden mogten aanvangen en daardoor een vuur aansteken, hetwelk schoon op het uiterste einde van Europa mogt beginnen te branden, tot in deszelfs middenpunt mogt ontvlammen.

APRIL 26.

(*Uit de* Gazette de France, *6den Maart.*)

Konstantinopel, 4den Feb.

"De maatregels genomen sedert weinige dagen geleden, bewyzen dat de Sultan en zyne ministers niet langer eenige bedaardheid betoonen, noch aan de rede gehoor geven. Te Konstantinopel en te Smyrna geven de plaatselyke gezaghebbenden, by aanhoudenheid orders, om de aanzienlykste Europeers in te schepen aan boord van vaartuigen welke gereed liggen, ten einde hen naar den Archipel overtevoeren. Geene Firmans worden meer afgegeven om de Bosphorus door te zeilen en de gemeenschap met Odessa is geheellyk afgesneden. Het is gemakkelyk te voorzien, welke uitwerking deze maatregel zal hebben, op de Zuidelyke provintien van Rusland, en den zekeren ondergang van vele huizen.

"De Armeniers blyven by aanhoudendheid de voorwerpen van de wreedste vervolgingen; zy verkiezen in ballingschap te gaan, liever dan de bescherming van den Patriarch te koopen door hun geloof te verzaken. De Porte schynt niet langer een geheim van zyn voornemen te maken, door al de kristenen weg te zenden. De afgezanten zyn gedurig bezig onderstand aan de slagtoffers uit te deelen, welke de eenige soort van ondersteuning is, die de Porte toelaat, dat aan hun toegereikt worde.

"De toestand der gezondheid van den heer d'Ottenfels welke sedert eenigen tyd geleden zeer zwak is geweest, heeft geene hoop op betering onder de tegenwoordige omstandigheden; zyne ziekte is zeer verergerd en men vreest dat hy genoodzaakt zal zyn, om deze reden, zynen post te verlaten. Zyn vertrek zal een algemeen leedwezen te Pera veroorzaken, en de Franken zouden in hem hunnen besten voorstander verliezen. Men vreest tevens, dat zoo de Porte niet tot eene bedaardere stemming terug keerde, velen der collegas van den Heer D'Ottenfels Konstantinopolen zullen verlaten. Men zegt dat de ministers aldaar aan hunne hoven eene naauwkeurige beschryving gegeven hebben van hunnen toestand en nieuwe instructien gevraagd, op dat zy niet blootgesteld mogten worden, in eene standplaats te blyven tegen de waardigheid van hunne souvereinen.

COLOMBIA.

The Grand Convention of Colombia has been installed in the city of Ocaña, on the 8th of April last, with 64 delegates, who have been found duly qualified, and nine others have been sent away, as not having those qualifications, required by the law.

Mr. José Maria del Castillo, formerly secretary to the executive, has been elected President, and Mr. Navarte, fiscal to the supreme court of Caracas, as Vice President.

The President Bolivar who came with his Secretary General Soublet, to Venezuela, retrograted to Carthagena, since Venezuela enjoyed tranquility. He has sent a message to the Grand Convention, which is said, merited much praise.

In the department of Magdalena the same custom house regulations of importation and exportation have since the 15th April, been observed with some modifications, as those observed in Venezuela. By a decree of the President Bolivar strong liquors have also been estanqued, in the said department.

All the abovementioned reports we received by the schooner Dolorita, which arrived here on the 6th instant.

FROM ST. THOMAS PAPERS.

APRIL 23.

The Mail-Boat arrived here on Monday, with the 1st March Mail. The papers received by this conveyance furnish very little political intelligence. The aspect of affairs between the Allied Powers and Turkey is still uncertain, some of the London journals stating that hostilities are inevitable, while others, with equal confidence, assert that the Turks will submit to the demands of the Allies, without having recourse to arms.

The fleet of Ibrahim Pacha has arrived from Navarino at Alexandria, with 20,000 men on board, including 6,000 Greek slaves and 4,000 invalids. The force of the fleet is detailed thus—Four frigates, eight brigs, four cutters and several transports. A ship of the line and two frigates, which were separated from the squadron in a gale of wind, were expected also at Alexandria.

A dreadful accident occurred in London on the 26th February, by the falling in of the Brunswick Theatre, during a rehearsal, by which many persons were killed, and a great number severely injured. A few nights previous there were 3000 persons assembled in the House.

PARIS, MARCH 5.

"The departure for the Morea of several regiment of infantry and cavalry, commanded by general Loverdo, a Greek by origin, is announced. On the other hand, it is stated that preparations for defence are making at Constantinople.

"What we can affirm is, that the most complete union prevails between the three Powers parties in the treaty of London, and that the two other Powers will act in concert with Russia, England, and France. The Minister for Foreign Affairs is to give this assurance in the secret committee of the Chamber."

LONDON.

Sunday, March 2.

The affair with Turkey has now assumed the form of a regular declaration of war by the Porte, not merely against the three combined Powers, but against the whole Christian World, which he represents as being now, and as having been for some time, in a Combination for the destruction of the whole professors of the Mahomedan religion. On this view of the case, which, we need not say, is an exaggregated one, little stress is laid upon the battle of Navarino, further than as it goes to prove the spirit of general hostility of the existence of which the complaint is made. Against this general hostility it is natural the Porte should muster all the power that he can. Indeed the allegation is obviously made for the purpose of more successfully rousing the Turks, who without some extra stimulus, might not have been so much disposed to fight against such fearful rebels. The Prophet was no bad soldier in his lifetime; but we apprehend that this aid will not now do very much, religious wars being very nearly and very fortunately out of date.

Mr. Stratford Canning is said to have brought some dispatches from Sir Edward Codrington of great interest and importance. They were dated the 14th, and were received by the Lord High Admiral on Tuesday night. Sir Edward, if we are not misinformed, has, along with his opinions, and a very satisfactory detail of facts, transmitted a voluminous correspondence from the Russian Admiral, Count Heiden, which, we feel bound to say, presents a much more favourable view of the policy of Russia than we had entertained. There is a suggestion of Count Heiden, which, if acted upon, would seem to disarm the suspicion which might be entertained of the designs of Russia, at the same time would probably put an end to the war with equal promptitude and frugality, and, which is still most desirable, with little if any bloodshed. It is, in the event of the Porte's refusing to concede the terms demanded by the allies, to blockade the extremities of the Hellespont. In the always improvident, and, at present, exhausted state of the Turkish empire, it is scarcely possible that Constantinople can be furnished for many weeks, and the resources of Roumelia at this season of the year must be pretty well consumed.—*Evening Paper.*

MARCH 3.

The foreign intelligence of the week has been of more than usual interest. There has appeared in the German papers a declaration of war by the Porte against Russia, and the other Powers concerned in the battle of Navarino. It is written in a style of Eastern bombast, and is

a more *grataca fulmen*; and will be an expired thunderbolt, unless warmed into new heat by the passions of the parties against whom it is levelled. There is no danger in this Manifesto beyond the apprehension af its goading Russia into an offensive war against Turkey.—The Ottoman Porte herself is too feeble and contemptible to excite even a transient alarm; but the fear is, that Russia, insulted and exasperated by new provocations, may commence hostilities, and thereby kindle a fire, which, though originating upon the extreme verge of Europe, may burn on to its very centre.—*Bell's Weekly Messenger.*

APRIL 26.

LONDON.

Saturday, March 8.

After an interruption of our communications with France for three days, occasioned by the state of the weather, we last night received the Paris papers of Monday, Tuesday and Wednesday. The news which they contain are of considerable importance, though, from the press of other matter, we have not room today either for detail or comment. The address in answer to the King's speech from the Chamber of Deputies has not yet been discussed or agreed upon; but the kind of matter which it is likely to contain has frightened the two remaining Ministers of Villèle's Cabinet to resign. Accordingly, in the *Moniteur* of Tuesday, there are Royal ordinances accepting the resignations of Count de Chabrol, Minister of Marine, and of the Bishop of Hermopolis, Minister for Ecclesiastical Affairs; and appointing in their stead respecively M. Hyde de Neuvile, and M. Feutrier, Bishop of Beauvais. The latter is said to be a respectable ecclesiastic, and a firm supporter of the liberties of the Gallican Church. His appointment is therefore an additional guarantee against the success of Jesuitical pretensions. We wish we could speak in terms equally satisfactory of the new Minister of Marine, who has on more than one occasion betrayed a kind of personal hostility to England, which does credit neither to his good sense or his political moderation. In addition to these changes in the Cabinet, the Ministry, in obedience to the call of the nation, has made extensive changes in the departmental administration, and dismissed several of the obnoxious prefects. They have likewise nominated a commission to inquire into the policy of changing the existing system of internal government, and establishing a new organization of municipal and departmental authority. We extract from the *Gazette de France* the following accounts of the state of the East of Europe:

(*From the Gazette de France, March 6.*)

"CONSTANTINOPLE, FEB. 4.

"The measures adopted for these few days past prove that the Sultan and his Ministers no longer shew any moderation, nor listen to the counsels of reason. At Constantinople and at Smyrna, the local authorities continue to give orders to embark the most considerable Europeans on board ships which are ready to convey them to the Archipelago. No more firmans are given to pass the Bosphorus, and the intercourse with Odessa is entirely interrupted. It is easy to foresee what effect this measure will have on the southern provinces of Russia, and the imminent ruin of many houses.

"The Armenians continue to be the objects of the most cruel persecutions, and prefer going into banishment to purchasing the protection of the Patriarch by renouncing their faith. The Porte appears no longer to make a secret of its intention to send away all the Christians. The envoys are continually employed in distributing relief to the victims, which is the only kind of assistance that the Porte permits to be afforded them.

"The health of M. d'Ottenfels, which has been for some time weak, gives no reason to hope any improvement under the present circumstances: his sufferings have considerably increased, and we fear that he will be obliged, on this account, to quit his post. His departure would cause a general regret at Pera, and the Franks would lose in him their firmest support. It is feared, also, that if the Porte does not return to a more moderate system, many of the colleagues of M. d'Ottenfels will also quite Constantinople. It is said that all the Ministers residing here have given their courts an exact description of their present situation, and asked for fresh instructions, that they may not be exposed to remain in a position contrary to the dignity of their Sovereign.

"The Porte has refused hitherto to ratify the treaty for the navigation of the Black Sea, concluded with Spain and Naples, though the ratification of Spain has already been received, and that of Naples is every moment expected.—*Augsburg Gazette.*

(*From another letter of the 4th.*)

"The rigorous measures continue to excite general alarm. The Armenian Patriarch, terrified by the acts of violence exercised towards the Armenian Catholics, and fearing they might be extended also to himself, has at length resolved to apply to the Kiaya Bey, to obtain some modifications in favour of those who have remained in this capital; but the Sultan will not hear of any modification, and has ordered, on the contrary, the strict execution of the hatti-scheriff.

"It is hoped, nevertheless, that by the mediation of the Austrian Internuncio, the further confiscation of the property of the Armenian Catholics will be suspended: and the more so, as the Divan persists in believing that these measures are not founded on motives of religion but of policy, being taken in consequence of the distrust excited by the influence of Russia over the Armenians. It is pretended, however, that the Sultan will in the end listen to the representations of the Patriarch, in favour of the schismatic Armenians who are at Constantinople.

"The Ministers at Pera are also apprehensive for their safety, and have freighted European merchantmen to take them on board, with their families. Similar fears prevail at Smyrna, and add to the uneasiness of the Christians.

"VIENNA, Feb. 25.

"It is said, that at the beginning of May next, the combined squadrons will assemble in the Archipelago.

FEB. 26.

(*By Express.*)

"M. de Canity has just set out for Constantinople.—It is to be observed, that he did not come from Petersburgh, but from Berlin; that he has not seen Prince Metternich, and did not leave Vienna till after the conference which M. de Bulow, the Prussian Minister, had with Prince Metternich. It is thought that he is the bearer of the Russian *ultimatum* to the Porte.

APRIL 30.

A late arrival has furnished us with London papers to the 16th March, which communicate the very important intelligence of Russia having issued a Manifesto of War against Turkey, and that the troops of the former Power had received orders to pass the Pruth. The London journals say, that tho' the Allies may permit the occupation of the Principalities, they will interfere successfully in preventing any further advance into Turkey. Upon this subject we refer our readers to the article taken from *Bell's Weekly Messenger* of the 16th.

The news from Portugal intimate the speedy downfall of the Constitution.

It is stated that the treaty between Russia and Persia has not been signed, and that hostilities were going to re-commence.

A dreadful storm was experienced on the coast of Spain on the 18th and 19th February. At Algesiras 12 vessels were sunk, and at Gibraltar between 160 and 180 are stated to have met the same fate.

(*From Bell's Weekly Messenger.*)

LONDON, MARCH 16, 1828.

COMMENCEMENT OF WAR BETWEEN RUSSIA AND TURKEY!

Whilst the question of the policy of the Battle of Navarino has been discussing in the British Parliament, Russia, irritated and stung by the Ottoman Manifesto, has issued a Declaration of War against Turkey upon independent grounds. This Declaration appears to be founded, first, upon the non-fulfillment of the Treaty of Akermann; secondly, on the alleged discovery of a secret treaty between the Turks and the Persians; and lastly, upon the tone of insult and defiance in the late Manifesto issued by the Turkish Divan. But notwithstanding this Declaration of War by the Court of St. Petersburgh, and the personal and independent grounds upon which it is placed, it is stated that Russia is most desirous to obtain the concurrence of her Allies to those measures which, in the new state of circumstances, she deems it necessary to adopt; and it is also added, that if Great Britain and France shall abet her in her hostilities against the Porte, she will submit to a pledge not to seek in the prosecution of the quarrel any augmentation of territory; but if the other European powers shall stand aloof, and withhold co-operation with her, she will then be governed in that, as in every other respect, by the circumstances which arise. Assuming it therefore as a fact that hostilities have actually commenced between Russia and Turkey, and that the troops of the former Power have been pushed across the Pruth and the Danube, let us for a moment consider the position and characters of the two Empires now opposed to each other. For if the war should not be speedily stopt, it will doubtless lead to the general convulsion of Europe, and may kindle a flame, burning at first in a remote corner, but spreading by the quick contagion of excited passions through every part of the civilised globe.

On one side there is a Power,—a worn out and feeble despotism indeed, but larger in extent of territory than any in Europe; which has maintained its station for near four centuries in one of the most commanding positions in the world; whose integrity has been admitted by all the other great Powers to be essential to the general peace; ready, by the nature of its Government, to enter upon war at a short notice, and furnished with all the fiscal, military, and naval establishments of a monarchy of long standing. It is true, indeed, that the inhabitants of the provinces of this extensive Empire on the confines of Russia, are without any central authority, without cavalry, artillery, magazines, hospitals or military chest,—which force consists only of a rude undisciplined infantry, armed with an awkward long musket, to which are added, according to the circumstances of the individual, pistols, a dagger, or a sword—ignorant of the use of the bayonet, acknowledging no discipline, and more uninstructed in war as in art, than the Greeks of the heroic ages; but still naturally warlike, and enthusiastically attached to their country. In addition to this weakness of the Porte upon her frontier provinces, may be reckoned the degeneracy of the present race of Turkish soldiers in the districts best peopled, and nearest to the capital; the ignorance and inexperience of their commanders, often raised from situations the least fitted to give military knowledge; the total want o subordinate staff officers, or of officers of any kind qualified for the conduct of a campaign; their deficiency in any organised system of supplies in the field, the corruption of the Government in every gradation; and though last, not least, the poverty of the Porte, which has long disabled it from supporting a corps of Janissaries greater than is necessary for the garrisons of the empire; thus leaving an army in the field to depend principally for its numbers upon the followers of the provincial governors. If we add to this the feudal and local militia who, from ancient custom, are exempted from keeping the field between November and May, and who never fail to return home in the winter, we have a picture of military strength of Turkey. And hence it has occurred that, for many years past, the Porte has been unable, except on the northern frontier, where the principal garrisons of the Janissaries are maintained to keep together an army of 10,000 men for more than six months, or even for a shorter time, unless when plunder was immediately in view.

Whilst the Greeks, in their conduct of their warfare with Turkey, have displayed a remarkable quickness in adopting the improvements of European arts and science, of which we have a striking example in the use they have already made of fire-ships; the Turks, whose patriotism chiefly developes itself in bigotry and the persecution of all other religions, and whose Government, however desirous, has always found it impossible to give the necessary encouragement and protection to Europeans willing to assist them with their military skill, is left to its own exertions, and the precarious aid of the Mussulman Powers of Africa.

Such is the condition of one of the contending Powers. But if we look at Russia, we behold the strongest military empire which ever existed upon the face of the earth; an empire decidedly invincible at home, and though not the most powerful or formidable assailant abroad, from the imperfection of her Commissariat, and the want of regular revenue, yet still to be deemed an overwhelming enemy, when opposed to the feeble race of Othman. To the north east, the whole nation is one vast military camp, and the Emperor Nicholas has now in arms not less, perhaps, than six hundred thousand soldiers; all desirous of distinguishing themselves in the field, both for the sake of plunder and promotion, and led on by Generals (not, indeed, of much ability and experience), but more than equal to the feeble and pusillanimous slaves of the Seraglio. It has been said that this war will fail against Turkey from the want of pecuniary means; but it should be recollected, that Russia obtained more than half a million of money by the Persian war; and as the campaign will be carried on in the provinces of Turkey, the invading armies will in a great measure be enabled to subsist themselves in the country of the enemy. In a word, there is no equality between the parties,—nothing like a fair and reasonable competition; and unless the war be stopped, either by negotiation, the concessions of the Porte, or by some Treaty of Defensive Alliance, in aid of Turkey, by the other European Powers, we can see no other termination to it than the overthrow and dismemberment of the Ottoman Empire. The Porte has not strength enough to stand the first blow; she has no barrier within which to retire; no haven for temporary shelter; so that the very first break of the billows will bring her upon her beam ends. We may add, moreover, that the war will be decidedly popular in Russia. The Greek cause would of itself be sufficient; but the late infraction of the Treaty of Akerman, and the contemptuous tone of the Divan, have given to the quarrel a patriotic character throughout the whole empire. And if Russia should once more flesh her sword in the Turkish provinces, her appetite will not be sated till the whole empire of the Turks shall be swallowed up.

Copenhagen, Jan. 12.—When the spring sets in, the mails are to be conveyed across the Great Belt, by a steam boat, which has been purchased in England; and for the more speedy conveyance of the mails by land the general Post Office has desired the proprietors of carriages employed in this service to purchase Vienna waggons, (which are very light,) and has offered to advance money for the purchase. At the close of last year, the stock of sugar in our ware-houses amounted to 4,352,000 lbs.—*Hamburg Paper.*

Smyrna, Jan. 4.—Our city is in some commotion, because the accounts received from Constantinople give much reason for alarm for the Franks here. The most distinguished merchants are embarking, and every one is putting his effects in some place of safety. A great number of vagabonds, who were going to set fire to the city, and were mostly Italians, have been arrested by order of the Neapolitan Consul.

NEW YORK, APRIL 7.—We are informed by captain Bukup, of the brig General Victoria, arrived yesterday in thirteen days from Havana, that the schooner Superior of Philadelphia, and a French brig, had arrived there, a few days before his sailing, from Vera Cruz with one hundred and thirty Spanish refugees. The accounts they brought from Vera Cruz, and Mexico generally, were very unfavourable. Commodore Porter was still at Vera Cruz, in command of the Asia and other vessels of war.

The son of Commodore Porter, Dr. Boardman, and the Purser, who were captured in the Guerrero had been exchanged, and sailed from Havana for Vera Cruz on the 22d ult. in the schooner Billow.